

РЕШЕНИЕ

№ 443

гр. София, 26.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 66 състав,
в публично заседание на 09.11.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елка Атанасова

при участието на секретаря Кристина Григорова, като разгледа дело номер **6545** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.226 от АПК във вр. с чл.64 ал.4 и чл.72-75 от ЗУСЕСИФ.

С Решение № 7924/01.07.2021г. постановено по адм.дело № 4653/2021г. по описа на ВАС – Седмо отделение, е отменено Решение № 1395/05.03.2021г. постановено по адм.дело № 10355/2020г. на АССГ, образувано по жалба на Главна дирекция „Пожарна безопасност и защита на населението“- МВР (ГДПБЗН-МВР), представлявана от директора – главен комисар Н. Н., срещу Решение от 01.10.2020г. на Ръководител на УО на ОП “Околна среда 2014-2020“ и делото е върнато за ново разглеждане от друг състав на същия съд.

В жалбата на Главна дирекция „Пожарна безопасност и защита на населението“- МВР (ГДПБЗН-МВР), представлявана от директора – главен комисар Н. Н., чрез главен юрисконсулт И. В., се твърди, че посоченото решение на ръководителя на УО на ОП “Околна среда 2014-2020“, с което е отказано плащане в размер на 72 952, 48 лв. по искане за междинно плащане № 3/29.09.2020г. и сумата не е верифицирана, е незаконосъобразно – постановено в противоречие с материалния закон и немотивирано. Посочва се, че решението не отговаря на изискването за форма на административния акт, тъй като в него липсват фактически основания за издаването му, както и не са посочени правни основания за отказа. Твърди се, че по отношение на бенефициента е налице неприключено дело по оспорване на наложена финансова корекция именно в размера от 72 952, 48 лв., с който размер не е верифицирана сумата по обжалваното решение. Иска се отмяната му.

В проведеното открито съдебно заседание при новото разглеждане на делото жалбоподателят, редовно призован, се представлява от юрисконсулт В., която поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена, не сочи нови доказателства и няма доказателствени искания. В позиция по същество моли за отмяна на оспорения акт, без конкретика във фактическите и правни основания. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът, чрез процесуалния си представител – правоспособен юрист С., оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена. Поддържа, че в случай на образувано производство за администриране на нередност, УО следва с решение да наложи финансова корекция. Претендира юрисконсулско възнаграждение.

СГП, редовно призована, не изпраща представител за участие в производството и не изразява становище по жалбата.

Съдът, след като се запозна с доказателствата по делото, становищата на страните и указанията на касационната инстанция, намира следното:

На 16.12.2019г. между жалбоподателя и ръководителя на УО на ОП “Околна среда 2014-2020“ е сключен административен договор № Д-34-132 за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ (БФП) по посочената оперативна програма, в максимален размер от 19 997 915,99 лв. по процедура №BG16M1OP002-4.006-0001-C01 "Интегриране, надграждане и оптимизация на процесите по превенция, готовност и реагиране на рискове от природен характер". В изпълнение на дейностите по договора, жалбоподателят сключил договор № 1983-опд-26/04.05.2020г. с изпълнителя [фирма] по дейност № 6 „Техническо обезпечаване на дейности на оперативните екипи към националния и регионалните оперативни центрове“

На 29.09.2020г. чрез ИСУН 2020 от жалбоподателят представил до УО на ОП “Околна среда 2014-2020“ искане за междинно плащане №3 от 29.09.2020 г. (л.81) по сключения между страните административен договор за безвъзмездна финансова помощ (АДФП) на сумата от 1 459 049,41 лв., като към искането представил технически отчет, финансов отчет и др.разходооправдателни документи. С искането за плащане е представена и Таблица за определяне на размера на допустимите разходи за организация и управление (като приложение към искането за плащане л.101), от съдържанието на която се установява, че размера на отчетените в искането за плащане суми е 1 437 487,1 лв., процента на единната ставка за финансиране на разходите за организация и управление е 2 %, размера на допустимите разходи за организация и управление е посочен на 28 749,74 лв., а максималния размер на разходите за организация и управление, които могат да бъдат включени в искането за плащане е 21 562,31 лв.

След проверка на приложените документи и представени от бенефициера допълнително документи и разяснения, на основание чл. 63 ЗУСЕСИФ, административният орган е издал оспореното в настоящето производство Решение от 01.10.2020г. С решението е приел, че сумата по направеното искане за плащане е в размер на 1 459 049, 41 лв. и за тази сума са приложени разходооправдателни документи. Общият размер на сумата за верификация, преди проведено производство по определяне на финансова корекция, приключило с решение на ръководителя на ОПОС от 26.06.2020 г. (л.14-18) за финансова корекция от 5% върху стойността на допустимите разходи по договор, сключен между бенефициера и изпълнителя [фирма] от 4.05.2020 г., е 1 459 049, 41 лв. При тези констатации ръководителят на УО

е намалил верифицираната сума със 72 952, 48 лв., както следва:

- по т.1.1 – със сумата в размер на 71 874, 36 лв. по представена фактура от 9.07.2020 г. за разходи по дейност № 6 "Техническо обезпечаване на дейността на оперативните екипи към националния и регионални оперативни центрове", включваща 59 895,30 лв. за доставка на лични предпазни средства на служителите, опериращи с мобилните комуникационни технически системи, и 11979,06 лв., представляващи разходи за материални активи, с мотив, че за тези дейности е наложена финансовата корекция по договора, сключен от бенефициера с [фирма];

- по т. 1.2. – с 1 078, 12 лв. за сметка на БФП по дейност № 1 "Организация и управление на проекта, информация и комуникация" от бюджетен ред VII.9.1 на финансовия отчет, като изложил съображения, че отчетените и включени в искането за плащане разходи за дейността надвишават 2% от допустимите за плащане непреки разходи.

Като основание да се намали размера на верифицираните разходи по т.1.1 от решението е посочена нормата на чл. 75, ал. 1, вр. с чл. 71, ал. 1 и ал. 2 ЗУСЕСИФ, а по т.1.2 – разпоредбата на чл. 55, ал. 1, т. 4 ЗУСЕСИФ, чл. 57, ал. 3 и чл. 53, ал. 4 от Условията за изпълнение на одобрения проект по процедурата.

Решението е съобщено на жалбоподателя през ИСУН на 01.10.2020г. Жалбата срещу решението е подадена чрез административния орган на 13.10.2020г., в срок, поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 59 ЗУСЕСИФ конкретните национални правила и детайлните правила за допустимост на разходите за съответния програмен период се определят с нормативен акт на Министерския съвет. За всяка процедура по програма по чл. 3, ал. 2 се определят: 1. допустимите категории разходи и максималните размери на разходите, ако има такива; 2. методът, приложим за определянето на разходите, и условията за изплащане на безвъзмездната финансова помощ и възстановимата помощ, когато за тях се прилагат формите по чл. 55, ал. 1, т. 2 – 4 ЗУСЕСИФ; 3. при проекти, които генерират приходи - методът, по който нетните приходи се приспадат от разходите за проекта; 4. специфичните условия, на които да отговорят разходите, за да се третираят като допустими, включително условията, при които проектът се смята за осъществен извън програмния район. За допустимостта на разходите е необходимо те да бъдат заложили като разход в проектното предложение, да са направени в срока съобразно графика на дейностите и да са необходими за постигане на поставените цели. По направено искане за плащане разходите се верифицират въз основа на документите по чл. 60, ал. 3 ЗУСЕСИФ, представени от бенефициера, чрез извършване на управленски проверки.

В конкретната процедура е извършена документална проверка на разходооправдателни документи, представени с искането за плащане и допълнително представени от жалбоподателя. Ръководителят на УО е приел за допустими разходите, за които е поискана сумата 1 459 049, 41 лв., с изключение на сумите, с които същата е намалена, като за тях органът е приел, че не подлежат на верификация на посочените в акта основания.

За да намали размера на верифицираната сума по т.1.1. от решението ръководителят на УО е посочил, че извършва финансова корекция за сумата от 71 874, 36 лв. и не я одобрява за възстановяване по представената от бенефициера фактура, тъй като тази сума представлява 5% от стойността на допустимите разходи върху договор с

изпълнител "О. предпазни екипировки" за конкретно описаните два разхода към дейност 6, по издадено от органа Решение за финансова корекция от 26.06.2020 г. Както е посочено в оспореното решение, правното основание за тези действия е разпоредбата на чл.75 ал.1 вр. с чл.71 ал.1 и ал.2 от ЗУСЕСИФ. Съгласно чл.75 ал.1 изр. 1 от ЗУСЕСИФ финансовата корекция се извършва от плащания по проекта, в които са включени засегнатите от нарушението разходи. Съгласно чл.73 ал.4 вр. с чл.27 ал.2 от ЗУСЕСИФ оспорването на индивидуалните административния актове по този закон, какъвто акт е решението за налагане на финансова корекция, не спира тяхното изпълнение. Поради това, с т.1.1 от решението административния орган, в съответствие с вече посочените норми от ЗУСЕСИФ, отчитайки наличието на наложена преди заявеното искане за плащане финансова корекция (с Решение от 26.06.2020г.) е предприел действия по изпълнение на решението за финансова корекция, като обстоятелството дали решението за финансова корекция е влязло в сила е ирелевантно, доколкото същото има предварително изпълнение по закон и липсват доказателства към 01.10.2020г. изпълнението на решението да е спряно или да същото да е отменено по съответния ред. Доказателства за отмяна на решението от 26.06.2020г., респ. за спиране на допуснатото му по силата на закона предварително изпълнение не са представени и при новото разглеждане на делото

Съдът намира за допустимо оспорването на решението от 01.10.2020г. в частта му по т.1.1, доколкото се касае за административен акт, издаден в производство по верификация на допустими за финансиране разходи. Тази процедура е приключила с издаването на съответния административен акт, който подлежи на самостоятелно оспорване, съгласно чл.64 ал.4 от ЗЕСЕСИФ. С оглед изложените по горе съображения съдът намира за правилно решението в тази му част, постановено в съответствие с материалния закон.

Като правно основание за действията си по т.1.2 от оспореното решение, УО на ОПОС е посочил чл. 53, ал. 4 от Условиата за изпълнение на одобрен проект по процедура по Приложение 2 от АДФФП при съобразяване с чл. 57, ал. 3 от същите при отчитане на непреки разходи по формата, определена по чл. 55, ал. 1, т. 4 ЗУСЕСИФ.

Съгласно чл.53 ал.4 от Условиата, (л.34-47) условие за извършване на междинно плащане е, при отчитането на непреки разходи по формата, определена в чл.55 ал.1 т.4 от ЗУСУСЕФ, бенефициента да включи в искането за плащане 75 % от определената единна ставка в АДФФП, като задължително условие за включването на непреки разходи в искането за плащане е извършването и включването на съотносими допустими преки разходи. Съгласно чл.57 ал.3 от същите Условия, размера на дължимите непреки разходи по формата по чл.55 ал.1 т.4 от ЗУСЕСИФ се изчислява след прилагане на определената в административния договор за БФП ставка, към верифицираните преки разходи за съответното искане за плащане, при спазване на условието по чл.53 ал.4.

След като с решението си по т.1.1. УО е намалил размера на верифицираните преки разходи със сумата от 71 874,35 лв. за сметка на БФП, от това намаляване следва и намаляване на допустимите преки разходи за управление, доколкото същите са в зависимост от прилагане на определената в АДФФП ставка за финансиране на разходите за организация и управление от 2 % към верифицираните преки разходи в същото искане за плащане, като максималния размер на допустимите преки разходи за организация и управление е 75 % от 2 % от верифицираните преки разходи в размер на 1 365 612,74 лв. или както правилно е посочено в оспореното решение – 20

484,19 лв., вместо включените в искането за плащане 21 562,31 лв.

При извършената служебна проверка на законосъобразността на оспорения акт в частта му по т.1.2 съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК, на основанията посочени в чл. 146 от АПК, съдът намира, че той е издаден от компетентен орган, при постановяването му не се констатира допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, правилно е приложен и материалният закон. Не са налице цитираните в жалбата пороци на административния акт. Спазена е процедурата по издаване на акта, определена в Глава V , раздел I, II и III от ЗУСЕСИФ. В рамките на развилото се производство по верификация, УО е събрал релевантните доказателства и ги е преценил в тяхната съвкупност, при ясно посочени мотиви в оспорваното решение

Решението като законосъобразно следва да бъде потвърдено, а жалбата да се отхвърли. При този изход на делото на ответника се дължи присъждане на своевременно поисканото юрисконсултско възнаграждение, което съдът на основание чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, вр. с чл.37 ЗПП, вр. с чл. 78, ал.8 от ГПК, вр. 144 АПК определя на 200 / двеста/ лева.

Така мотивиран, Административен съд София - град, III - то отделение, 66 състав, на основание чл. 172, ал. 2 АПК:

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Главна дирекция „Пожарна безопасност и защита на населението“ - МВР срещу Решение от 01.10.2020г. на Ръководителя на Управляващия орган на Оперативна програма “Околна среда 2014-2020“.

ОСЪЖДА Главна дирекция „Пожарна безопасност и защита на населението“ - МВР да заплати на Министерството на околната среда и водите (Управляващия орган на ОП “Околна среда 2014-2020“) юрисконсултско възнаграждение в размер на 200 / двеста/ лева.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок пред Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ: